

villing af 220,000 Rb. offentlige Midler — det vil sige 120,000 Rb. mere, end den i sin Tid nedsatte Theaterkomite mente at kunne raade til —, desuden vil lade staa hen i det Udsig, hvorvidt dette store Beløb, denne store Sum igjen skal overskrides. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig forbigaa Forslaget under Nr. 34. De se, at det bestaar af to Dele, idet det først opfører en vis bestemt Rente af en vis bestemt Størrelse for at hævde, at det er Kapitaler, der tilhøre Sorø Akademi, og som hverken kunne udlaaues eller bortgives, uden at det sker ifølge samme betryggende Regler, efter hvilke almindelige Udlaan foregaa, og dernæst opfører Kapitalformuen saaledes, som den, aldeles bortset fra Bestemmelsen i Theaterloven, vilde være til det i Gendringsforslaget ansatte Tidspunkt. Under Nr. 35 findes et Forslag om Skolekontingenterne. Man vil have set af Betænkningen Sp. 111, at der kun er kommet ind i Skolepenge i Sorø Akademi 2,000 Rb., medens man har en Udgift til Skolen, som vi have tilladt os at anslaa til omtrent 60,000 Rb. Og hvem er det da, der efter vor Mening faaer dette overordentlig store Tilskud fra det Offentliges Side? Det er fornemmelig Folk, som kunne have Raad til at betale for deres Børn. Der er saaledes blandt 84 Elever 31 Fripladser. Vi anse det, uden at have Fortegnelsen ved Haanden, uden at have rekvireret den — dermed vilde man vel have været utilfreds, skjøndt det vil være rigtigt, at det sker herefter — for sandsynligt, at der blandt de 31 vil være faare Mange, der høre til de velstaaende Klasser. En saadan Ordning er efter vor Mening i højeste Grad ubillig mod dem, der ikke kunne faae den fornødne Undervisning, fordi de ikke have Raad til at skaffe sig den. Nogen Forandring foreslaa vi derfor deri. Vi foreslaa, at man gaar til et Gjennemsnitsskolekontingent af 72 Rb. Er det nu et Spørgsmaal, som er af saa forvirret og indviklet Natut, at man skal behøve mange aarlange Overvejelser for at komme til et Resultat? Jeg begriber ikke Hvertallets Indvendinger mod nu at gjøre et saadant Forslag, naar de skulle hentes fra Sagens Natur. Skulle de derimod hentes

fra Hvertallets Stilling til den nuværende Minister, forstaar jeg meget godt, at det kun vil skænke Sagen en velvillig Tanke, men ikke billige den, forsaavidt Ministeren ikke vil gaa ind derpaa. Det er jo ganske parlamentarisk rigtigt, derimod kan der Intet indvendes; men jeg begriber ikke, at man skulde kunne have nogen Banskælighed ved at finde et saadant Beløb passende, naar man har Veiledning gennem de mange private Skoler. Det er min Overbevisning, at selv med et saadant Beløb vil ingen Privat kunne holde sin Skole og ved Siden af opfylde, hvad vi foreslaa, at en Sjattedel skal være Fripladser; vi sætte en Sjattedel, men det kan forandres, naar det blot fastslaas, at Rektorernes Indstillinger billigges af Ministeren. Da vil der altid kunne finde nogen Forandring Sted ved de forskjellige Skoler paa hvert Aars Finantsloov. Der var et æret Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad), som ogsaa omtalte denne Sag; da han ikke er tilstede, skal jeg forbigaa hans Bemærkninger, skjøndt de kunde have givet mig Anledning til nogen Indsigelse. Forslaget under Nr. 36 gaar ud paa at fastslaa i Finantsloven, at ingen Lærer kan beholde fast Ansættelse. Der siger nu den ærede Ordfører, at man har givet Tillsagn om, at han skal tage de skjonsonste Hensyn, men den ærede Ordfører giver jo ogsaa Anvisning paa, at der skal tages Hensyn til en anden Side, og det ser da ligesvem besynderligt ud, at man skulde vente, at Ministeren ved Hjælp af disse Anvisninger skal kunne være heldig i at træffe de fornødne Hensyn til Statskassen; dette vil netop kunne ske ved positive Gendringsforslag. Den ærede Ordfører sagde blandt Andet, at der kunde være Folk, der vare ansatte tidligere paa Konstitution og med Løste om fast Ansættelse. Jeg nærer nu den Forvisning, at Ingen er ansat ved Konstitution med bestemt Løste om Ansættelse, men at denne er betinget af, at Omstændighederne ville tillade det; thi at gaa saa vidt, at vi, efter at have vedtaget organisatoriske Lønningslove, der indskrænke Embedsmændenes Antal, saa desuagtet forsøge deres Antal enten af det ene Hensyn eller af det andet, forekommer mig dog i højeste Grad forunderligt. Der er og